

REGÉLŐ.

Pesten vasárnap november 24^{kén} 1839.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helybe képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

Még is csak elment.

(Féle.)

Másnap Linière ismét megjelent, és a' színjáték ismét kezdődött. — Mionno gyöngéd, közeledő lett, — és neki, midőn elváltak, a' legtüzesebb, legbolondabb levelet írta, melly valaha egy Amor-tanítvány, egy szerelmes bohóczagyából származott. — Feleletet kapott. — Levezés jött létre, melly igen mulattató volt

Ugyan ez időben állítá-fel batteriáit Maury, majd a' szerencsétlen szerelmest majd a' kétségbeeső szerelemfúltót játszva: ellenben Mionno szerencséje teljes érzetében megsemmisítő pillanatokat lövelt reá, vagy tettetett okosnak mutatá magát, vagy sértőleg könyörületesnek, 's ez Mauryt a' legnagyobb dühösségbe ragadta.

Mionno csalatása olly tökélyes volt, hogy egykor, madame Linière távozta után, midőn Ignacito saját ruhájában is megjelent, semmi gyanú nála nem keletkezett. — Sőt egykor Galvez kedvcsapongásai közt ezt kérdé tőle: — „nem találja édes barátom, hogy Ignacito Calvónak némi hasonlatossága van Clementine-hez?”

Mionno megnézte őt lorgnettén, 's felelé:, talán — meglehet! — az igaz — valami! — de milly különbség!

Semmi alkalmat el nem mulasztott Mionno, hogy az egész körnek szerencsés titkát el ne árulja. A' vigyázatlanság nemei közül egy sem volt, melly ellen ne hibázott volna; sőt sokszor nagyította is szerencséjét, bár, hogy a' rágalomnak helye nincs, igen jól tudtuk. — Minden levél vitt a' boldog szeretőnek egy szerelemjegyet; majd egy hajfűrt, majd egy a' Clementine szép melljén elhervadt virágcsa: e' virágokat estve az összejöveteleknél kész akarva tette észre vehetőkké és sokszor érintette ajkaihoz.

Egyszer az asztalhoz lépett, mellynél mi mademoiselle de Torrealtoval ültünk. — Luizához közeledve kérdé: — „Luisata! kegyednek itt igen szép hajláncza van. Én egyet fonatni akarok. Nem adhatná-át adressét azon embernek, ki kegyedét fonta?”

Ugyan azon reggel küldtünk neki Clementine hajfodraiból.

„Igen szívesen — mondá Luisata! — Ordunno-nak hívják, és lakik az Iruciados *) utzában, 18-ik szám alatt.” — Ez az ő czipő-készítőjének adresse volt.

Vacsorához ültünk. Egy nagy jelenet készült. Maury ez egész este szomorú és ingereltebb volt, mint máskor. — Balley a' titokba nem lévén avatva, madame de Linièrehez ezer mulattató kérdést intézett Puerto-Rico és Mexicóról, 's előadta e' világrész gasztronómiai természetményeit. Végre mondá:

„Az még vad ország. Fogadni mernék, hogy még az eredeti konyha, sunche al agiaco, 's más hasonnemű étek mellett tart. Az igaz, hogy jeles gyümölcei vannak; a' mangue, cheromoya, és a' zopatillo. O az isteni zopatillo!“ ***) — de észre vevén, hogy Clementine nem figyelmeztet, mivel Mionno fülébe sugdosott, anyámhoz fordul, 's nevetve mondá:

„Nézzé csak, nézzé condiseta! — Mionno mindig ugyan az; ha ha ha!“ — 's a' nevetségtől köhögve kelt-fel.

E' szempillanatban ült testvérem zongorához, 's egy keringőt játszott. — Tánczolni akartunk. — Clementine felkelt, benne részt veendő; és Mionno már körül akará karolni, midőn a' kis Maury, háta mögött ólálkodva már birtokában volt a' helynek, mellyet a' másik elfoglalni akart.

„De uram!“ — mondá Mionno elvörösödvé.

„Ezen keringő ényim — mond Maury — nekem van ígérve, 's én egy teremtésnek sem engedem!“

Azon hidegség, melylyel e' szavak kimondattak, Mionnót egy pillanatig meghökkenté; hanem a' tengerészt forrongó vére elragadta. Egy borús jelenet készült, de Galvez eszökre téríté. — „„Uraim! gondolják-meg, hol vannak, 's ne feledjék azon tiszteletet, melylyel madame Linière-nek tartoznak. Egyébiránt neki joga van határozni, választani!“

Mig Mionno Galvezt hallgatta, addig Maury Clementinet elragadta; váratlan gyorsasággal keringte a' tourt, 's az üveg csarnokon ki, eltűnt. Mionno még azon helyzetben állt, elnyomott haraggal, melly minden tetemét elfoglalá.

Csak hamar megjelentek a' tánczoló az átelleni ajtón. Mulatságos volt nézni, a' tánczoló pár ügyessége örömben 's gyorsaságban miként vetélkedett.

Mionno hallgatott; egy asztalhoz ült, irónt vett elő, 's rajzolni kezdett. — Maury figyelmes volt reá, mögé lopódzott, 's midőn észre vette, hogy Clementine arcrajzát akarja készíteni, használt

*) Korhelyek utzája.

**) Amerikai gyümölcsök.

egy pillantatot; midőn t. i. a' tengerész elforditá fejét, felvevé a' rajzot, gyertyához tartá, 's azt a' leg nagyobb hidegvérűséggel csendesen elégete.

„Mit csinál itt uram?“ — kiáltá Mionno.

„Mulatom magamat.“

„Ön igen vakmerő!“

„Ön pedig balga!“

„Önök elégtételt kell adni szavaiért!“

„Ha ön akarja!“

„Mindjárt, pontban!“

„Legyen!“

Mi e' párbeszédet még nevetségesebbé tette, azon ellentét volt, hogy Mionno tüzesen, sebesen beszélt; arcza halvány volt; ajkai reszkettek: Maury pedig kőhideg képpel, csendesen, nehézkesen a' nélkül, hogy reá nézett volna, szemeit mereven az égő papir utolsó fogatára irányozva felelt neki.

„Elég uraim! — mondá Galvez parancsoló hangon — köveszenek önök!“

Galvez egy félre eső helyre vezeté őket, hol elvégeztetett, hogy a' párviadal estebéd után történjék: addig mind a' két fél úgy viselje magát, mintha köztök a' béke soha meg nem zavartatott volna.

E' rövid jelenet a' szalón egyik szegletében történt, 's csak néhány személytől, kik a' titokba voltak avatva, de kik tettették, mintha semmit észre nem vettek volna, láttatott. — Vacsoráig minden rendbe hozatott.

Az összejövetel helye Panadoros kis utsza volt, melyre anyám háló szobájának ablakai dültek. Ott láthatlan tanúi lehettünk a' viadalknak. Az idő éjfél után egy óra, a' fegyver — kard.

Anyám, kivel az urak tervöket nem mindjárt közölték, úgy vélekedett, hogy nagyon messze mentek, 's félt a' következményektől. — Mionno dühös 's hajlandó volt a' dologból véres valót csinálni. — Ő meg ölhetette Maury-t. — Azonban a' tanúk, a' segédek megigérék a' vigyázatot, 's ő engedett.

Elmentek.

Mi elfoglaltuk az ablakokat; sötétben ültünk, hogy észre ne vétessünk. A' lámpák kialudtak; az utsza pusztá volt. — A' kardzörgés jelenté, hogy a' viadal megkezdett. — Mi bizonyos rohamát éreztük a' félelemnek, sajnálkozásnak, megbánásnak, mely azonban rövid életű volt; mert Maury az első alkalmat használta, 's lerogyott. — Segítségre siettek. — Mionno holtnak vélte, megijedt, 's távozni akart; de Galvez visszatartóztatta, 's mondá: —

,Nem, így nem válnak. — Ön ellenségének, meglehet, néhány percze van még az életből, 's keresztényi kötelessége a' világot megengesztelés 's megbékélés nélkül el nem hagyni. Jöjjön!'

Mionno, kinek különben jó szive volt, mélyen megindulva közeledék a' megsértetthez — 's most láttunk egy érzékeny de egyszersmind comicai jelenetet. — Végre Galvez megragadta Mionnót karjánál fogva, és sebes léptekkel vitte magával, míg a' többi tanú a' haldoklótól követve, mint örült, nevetett. Anyámhoz jöttek-fel.

Következő napon Mionno Galveznél rejtekezett, ki azt mondá neki, hogy Maury sebe veszedelmes, és legokosabb lesz Madridot elhagyni, hogy be ne fogattassék.

De Mionno nem úgy vélekedett. Ő csak Clementineről beszélt, és csak azon levél vétele után engedett, mellyben madame Linière megígérte neki, hogy Corognában találkoznak.

,Még is csak elment!' — mondá anyám nevetve.

Néhány nappal a' tengerész elutazta után bátyjától e' levelet kapta anyám.

,Kegyed öcsémet visszaküldé édes condiseta és én ezt igen nagyon köszönöm; azonban hinnem kell, megbűvölték őt nagyságatok: most keresztül futossa az egész várost. Bizonyos Clementinét keres; minden ajtón zörget; kihallgat minden kapust, minden embert megszólít; kikérdezi az utszán keresztül menőket; a' színház minden páholyát bejárja azon reménnyel, hogy őt ott találja. — Ugy hiszem, ha hamarjában el nem hajózik, kényszerítve leszek őt örültek házába záratni.“

PÓLYA ENDRE.

ÉLETTÖRTÉNET.

*É l e t k é p e k . *)*

VII.

Lady Fanshawe.

Fanshawe lady emlékirataiban (Memoirs of Lady Fanshawe) a' szépnem egyik szeretetre legméltóbb virága, kikkel a' historiában találkozunk, olly egyszerű és szende, mint vonzó módon ismertet-meg minket az angol Károly udvara és korának legfontosb embereivel, egyetlen fijának (ki akkor, 1676-ban, még gyermek vala) élete nélkülözeteit, veszélyeit 's változó eseteit elbeszélvén. Az ő hőse, férje, hű szolgálja a' szerencsétlen fejdelemnek, és semmi sincs megindítóbb, mint szerelemteljes emlékezetei, valahányszor nevét említi. — Egy nap elcsábították egy barátnéjától férjét pró-

*) Regélő 59. 60. I.) Zrinyi. — 61. II.) Schiller — 80. III.) Chateaubriand. — 87. IV.) Jules Janin. — 89. V. VI.) Zukowsky. Paul de Koch.

bára tenni, a' leznehezebbre talán egy férfinak — azon próbára, ha a' kötelesség érzelme erősebb-e benne, vagy szerelemé. — Ifjú valék — mond a' lady — 's tapasztalatlan, és e' napig soha sem hallottam valamit a' politicáról. Képzelém tehát, hogy még is többnek kell benne lenni, ha a' statustitkokba beavattatunk, mint mit én tudék, 's hogy úgy — mert annyira divatban volt — férjemtől, ha ez lehető volt volna, még jobban fogok szerettetni. Midőn a' statustanácsból haza jött, és szokása szerint, miután üdvözölt, papiraival egy vagy pár órára dolgozó szobájába ment, követém őt; hevesen fordult vissza 's mondá: — „mit akarsz édesem?” — Elbeszéltem, miként hallám, hogy a' fejdelem egy csomót kappot a' királynétól, 's úgy sejtém, hogy ez az, mi kezében van, 's tudni ohajtám, mi van benne. Ő mosolygva válaszolta: — „édesem, azonnal hozzádjövök; kérlek, menj! mert igen sok dolgom van.“ Midőn szobájából kijött, viszonzám kérésemet; megcsókolt, 's más valamiről beszélt. Vacsoránál semmit nem evett; mint szokott, mellettem ült, 's igen beszédes volt az asztali társaság iránt. Midőn lefekvénk, ismét kérdezém, 's mondám, nem hihetem, hogy szeret, ha mindent meg nem mond, a' mit tud. Azonban ő nem felelt semmit, de csókokkal tömte-be számát. Így fekvénk-le. Én sirtam, 's ő aludni ment; reggel felkölte, 's mint szoká, beszélni kezdett velem, mire én nem feleltem. Felkelt, az ágyhoz jött, 's megcsókola; azután behuzá a' függönyöket, 's az udvarba ment. Ebédre haza jövén, szokása szerint azonnal hozzám jött. Én megfogám kezét, 's így szóllék: „téged nem bánt, ha búsulni látsz is.“ — Mire ő megölelt, 's felelé: „kedves lelkem, semmi sem fájhata' földön a' annyira mint ez; de, midőn ügyeimről kérdezősködél, nem volt hatalmamban téged kielégítnem; mert életem 's birtokom tied legyen, és szívem minden gondolata, hol hivatalom titkai nincsenek: csak becsületem enyim egyedül, 's ezt meg nem tarthatom, ha veled a' fejdelem ügyeit közlöm. Kérlek, elégedjél-meg e' válaszzal.“ — Okossága 's jósága olly nagy benyomást tettek rám, 's bohóságom olly underitónak tűnt-fől előttem, hogy e' naptól halála napjaig soha sem gondolék többé rá, hogy ügyeiről tudakozódjamt“

Milly dicső nő! nem Shakespeare Desdemonáját hisszük-e halani, e' sorokat olvasván?

SZÁNKY KÁROLY.

KÜLÖNFÉLE.

Vallásos szokások a' Kalmukoknál. — A' térítő társaság utósó leedszi gyűlésében liverpooli Carrathers ur, ki térítő volt egykor Krimben, mulattató dolgokat beszélt a' Kalmukok vallásos szokásairól. Astrakanban létekor belől kivájt malomkőhöz hasonlító gépet vett templomukban észre.

Kérdésére, mit jelentsen az, papjok mondá, hogy az nagy fontosságú tárgy, olly gép t. i., melly a' Kalmukokért imádkozik. Az imádkozás így történik: a' nép czédulákra irt imáit az imádkozó gép odvába teszi, 's kerékként forgatja azt; mi minél többször történik, annál fogatosb az ima. — Még egy más körülmény is fölébreszté a' tóritó kandiságát. Látta t. i., hogy a' fő pap egy nagy edényből más kisebbre bizonyos piszkos folyadékot öntött, 's abból ivék. Kérdésére, mit ivott, azt felelé a' főpap: „elődje porából.“ — Szokás t. i. a' Kalmukoknál megégetni a' megholt főpap testét, 's a' port vízbe elegyítve tartani. E' zagyvalékból kéntelen a' főpap minden reggel inni, míg elődjét, a' szó igazi értelmében, magába nem veszi, 's föl nem emészti. Ez azért történik, hogy a' hierarchia kormányzatában egyenlő rendszert tartsanak.

Maria Antonia 's a' kefekötő. — Midőn XVI-dik Lajos 's neje szökésükkor elfogattak és Parisba hozattak, kénytelenek voltak a' távullétök alatt kiadott parancsokhoz alkalmazkodni. — Azon 48 óra alatt, mellyek a' királynénak a' tuillériákba megérkezte után lefolytak, éjjel 's nappal két nemzeti ör állott szobájában. Jelenlétükben kellett a' királynénak ágyából felkelni vagy lefeküdni, úgy hogy ágykarpitokba burkolózott, míg öltözködött vagy levetkőzött. Lafayette kieszközlé ez illetlenség megszüntetését; mert utóbb csak egy nemzetör állott azon teremben, melly Maria Antonia szobájával volt határos, de joga volt, ha jónak vélé, fölemelni a' szőnyeget, melly a' két szobát elválasztó üvegajtót fődé. — Képzeltetni, mi aggodalomban élt, 's mi ritkán szunyadt-el a' királyné, tudván azt, hogy a' parisiak őt nem szeretik. Egy éjjel ujra nem alhatván, lámpáján gyertyát gyujta, 's olvasni kezdé. — De ki írja-le bámulatát, midőn a' melléktéremben örködött nemzetör nem sokára felnyitja az ajtót, belép, az ágykarpitokat félre tolja, 's az ágy alsó végére ül. — „Látom — ugymond — hogy nem alszik kegyed; csacsogjunk hát együtt, mi jobban fog mulattatni, mint az olvasás.“ — E' vakmerőség annyira megzavará a' királynét, hogy elejénte szót sem szállhata; miből a' szemtelen vendég, ki teste egész súlyával ült Maria Antonia gyöngéd lábain, azt következteté, hogy a' királyné kedvesen veszi udvariasságát. — Miután Maria Antonia néhány perczig gondolkozott, mit kelljen tennie, azt találá, hogy mivel a' nemzetör tudatlanságból hibázott, gyöngéd megpirongatása legcélszerűbb leend. — „Uram — kezdé kényszerített 's nagy fáradságába került mosolylyal — tudja-e, mi a' királyné?“ — „Igen is — válaszolt a' polgárkatona, ki legalább fölvében ismeré a' forradalmat — a' királyné — hitese a' nemzet első tisztviselőjének.“ — „Megelégszem ez értelemhatározással is. De mondja-meg csak „van-e a' királynénak joga aludni?“ — „Minden esetre, madame! az álom is emberjogokhoz tartozik; de kegyed óra-negyeddél ezelőtt nem alvék; azt hittem tehát, kedvére teendém, ha társalkodóul bejövök.“ — „Köszönöm, uram — felelt a' királyné mosolygva; mert meg volt győződve, hogy becsületes emberrel van dolga. — Most térjen vissza állomására; mert baj érhetné, ha megtudnák eltávoztát.“ — „Igaza van, madame — megjegyzé az ör — megyek, de ne haragudjék rám; hiszen én jót akartam!“ — E' szavak után állomására ment a' jó szívű ember. — Más nap megtudá Maria Antonia, hogy éji vendége sz. Márton városnegyedből egy becsületes kefekötő vala; együgyű udvariasságán tehát nem csudálkozák.

Haszontalan kenyérfogyasztók. Kevés idő előtt még 80.000 kutya volt Bécsben, mellyek (napjában egyre 4 latjával számítva) egy év alatt

2.948 340 // kenyeret 's 2.948 ökröt emésztettek-fel. Franciaországban már rég fölszámíták, hogy azzal 200.000 embert lehetne táplálni, mit egy év alatt a' haszontalan ebek (némely öbeliket ide nem számítva) megemésztének. Midőn a' francia követek kamarájában indítványba hozatott, hogy a' kutyákra adó vetessék, kikaczagák az indítványozókat. Bizony pedig balul cselekvék; mert angol országnak a' kutyaadó nem megvető összeget hozbe, mint következő lajstromból átláthatni.

19.995 agár 1 Lst-jével -- 19.995 lst. 114 500 mindennemű vadászeb, olyanoknál, kik három négy vagy többel is birnak 14 sillingjével -- 80 150 lst.; 218,590 közönséges kutya olyan embereknel, kik csak egyet tartanak 8 sillingjével 87.536; 900 szelindek per 36 lst 32.400 lst; 353.985 kutya adózik évnként 220.081 lst vagy is 1.467.200 tallért, mi 5 percentjével számítva 29.344.000 tallér kutya-tőpénzt tesz.

Régi francia királyok kincsei. Majdnem a' lehetlenségek közé tartozik e' kincsek tömérdekségét 's becsét röviden előszámlálni. A' gyémántok összes száma 9.547 darabból állott 1791-ben; így tehát 3.76 darabbal több volt, mint 1774-ben, XVI-dik Lajosnak trónra léptekor. Az új szerzemény többnyire kicsiny gyémántokból állott, mellyek a' király gombjai és kardja ékítésére szereztettek. Ellenben néhány nagyobb gyémánt, melly 1774-ben még a' kincstárban volt, eltűnt, minek eredményében az 1791-ki összes gyémántok becse 127 906 livrevel kevesebb volt, mint 1774-ben, mind a' mellett is; hogy számuk annyira növekedett. A' foglalás becső azonban kipótólá azon összeget, melly a' gyémántoknál elveszett. A' koronához tartozó gyöngyök száma 513 darabot tön; ezekből 480 nem volt befoglalva, 23 pedig némely a' királynéhoz tartozó ékszerekben ragyogott. Rubin 230 darab volt, 's ezekből 145 darab foglalatlan, 80 pedig az aranygyapjas rend váll-csatjain 's a' király rendkeresztjeiben vala látható; a' 150 darab smaragd közül csak 17 darab foglaltaték-be; 's ez is a' király óralánczába; továbbá még 134 saphir, 3 keleti amethyst és 8 syriai granat járult a' kincshez. Az úgy nevezett regent gyémánt 146 karatot nyoma, 's 12 millio livre-re becsülteték. Az összes gyémántok becsét 16 millio 's 730.400 livre-re tették. A' legszebb gyöngy 200 000 's a' legroszabb 300 livre-re becsülteték; az összes gyöngyök értéke 996.700 livre-t tön. A' legszebb rubin árát 50.000 's a' legroszabbét 50 livre-re tették; a' legszebb topaz 6 000. a' legroszabb 150; a' legszebb saphir 100.000, a' második 6, harmadik 3.000 's a' legsatnyább 120 livre-t ér; a' legszebb amethystet 6.000 's a' legroszabbat 200 livre-re becsülték. A' színes kövek összes becsét 360 604 livre-re tették. Fennebb említett gyémántokon kívül voltak még mások is, a' király használatára rendelt ékszerekbe foglalttak, mellyeknek összes értéke 5.834.490 livre-t tön. Valamennyi gyémánt és színes kő becse, a' királyéit is ide számítva, 23.992.197 livre-re határozatott.

Már az csak még is sok, ha igaz. Philadelphiában mintegy másfél hónap előtt gyuladalom dühöngvén, néhány házat egész alapjáig elhamvasztott. A' szerencsétlenség igen sajátságos módon köszöntött-be. Bizonyos éjszakamerikai piperkőcz egy háznak első emeletében biliardozással mulatá magát. Éppen a' sárga labdát szándékozik keményen, amugy europailag bevágni, midőn az iszonyú lökést kapott fejr labda a biliardról ki- 's az ablakon keresztül pattanván, egy átellenben fekvő kávéházba berepült, ott a' biliardra esett, 's a' sárga labdát a' bal részeni közép lyukba szelvén,

onnan is lepattanván, egy chicolade-ot szörpölgető vendégnek kezéből a esészet elsodorva, a' nyitott ajtón keresztül konyhába ugrott, 's egy ott szédelgő kandurnak oldalbordáit keményen találá; ez a' váratlan quaramboleirozás és abból következett fájdalom által felbőszülvén, tűzhelyre szökött: ott egy lábos zsirt felborita, 's ez által lángba borulván iszonyú ugrásokkal a' padlásra futott, hol gyapot volt lerakva. — Nem sokára fekete füstfellegek kanyarogtak-fel a' padlásról, lárma-harangok zugtak, és vízi puskák robogtak elé a' lázadt elem elfojtására, mely óriási karokkal nyulongott ég felé, és rövid percz alatt sováron emészté-fel, mit évek alatt, izzasztó munkával, több száz kéz gyűjtött össze.

Sinai környéke Egy utazó, ki Syriát 's nyugoti Arabiának egy részét megjárta, következőleg ír utjáról; „A' Sinai hegyhez vezető nagy puszta vagy is rengeteg, a' legtökélyesebb nagyszerűségnek a' legmeddőbb kopársággal párosult bélyegét viseli. Sziklákra sziklák halmozvák, melyeken a' növényéletnek semmi jele, színök a' chicoladéhoz hasonlít, 's olly kopaszok, hogy a' napsugárait, utazók arczaít tisztán visszatükrözik. Olly vidék, mely az utast bámulattal 's rémüléssel tölti-el; melynek láttára könnyű elgondolni, mért békétlenkedtek a' jobb földről kihozott 's itt éhséggel és szomjúsággal küszködött Izraeliták. Sinai tetején, állítólagosan azon helyen, hol az ur a' lángoló csipkebokorban Mózesnek megjelent, fekszik sz. Katalin zárdája, mely a' föld kóbor csordái között inkább erősségnek, mint zárdának tekinthető. Erős falakkal környezett udvarába csak egy ut vezet, 's ez egy lecsúsgő kötél, mellyen az ember felcsigáztatik 's alá bocsáttatik. Egyébiránt a' görög szerzetesek, e' zárdának lakosai, elég vendégszeretők.

EMLEKMONDÁS.

T ü n ö d ő.

Majd hül, majd izzad, félelmét váltja haragra,
Majd megalázódik, majd gögösen érzi hatalmát.

Ébren van, de az álommal vetekedve röpülő

— gondolatok támadnak — eszében,

'S járva, pihenve fején leli szörnyű gondjai terhét.

VÖRÖSMARTY után K. H. K. J.

A' b a r á t s á g bűvös erő, mely egész országokon és vérözön nélkül győzelmeskedik; koronát tesz a' fejedelmek fejére, 's az egész emberi nem valódi boldogsága.

ÁNYOS P. után M. N.

G n o m á k. A' láda, melyet a' fősvény szánt kincse elrejtésére, egy-szersmind ege és pokla.

Szegénységből gazdagságra jutni csak annyi, mint nyomorúságunkat változtatni.

Gr. OXENSTIRNA után S. Karolina.

Előbbi rejtvény: KISBÉR.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiacson, Dencs-ház, 86-dik sz. a.

Nyomtatja Trattner-Károlyi, uri utsza 612.